

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **X**, narozený X
státní příslušnost Arménská republika
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČ 00007064
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2024, č. j. MV-127130-3/OAM-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této azylové věci soud posuzuje správnost zjištění o skutkovém stavu v souvislosti s rozhodováním o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v rozhodném znění (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Usnesením označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále také jen „rozhodnutí žalovaného“) zastavil žalovaný správní řízení o třetí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu. Žalovaný v napadeném usnesení neshledal, že se lze s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností důvodně domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma anebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny. Dle žalovaného nebyly rovněž dány ani důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by bylo možné uvažovat o udělení humanitárního azylu žalobci, a pro které by měla být další opakovaná žádost žalobce posouzena jako přípustná ve smyslu § 11 odst. 4 zákona o azylu.
3. S rozhodnutím žalovaného žalobce nesouhlasil.

II. Žaloba

4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 32 zákona o azylu. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Měl za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nesprávné.
5. Tvrdil, že napadené rozhodnutí spočívá na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci, žalovaný neposoudil jeho situaci individuálně. Nesouhlasil s postupem žalovaného, který žalobce nevyzval k označení svědků a nenařídil ústní jednání, k němuž by se svědci dostavili. V dané věci je dle žalobce podstatné, že označil „svědecký důkaz“ a vytvořil správnímu orgánu prostor, v rámci, něhož mohl a měl svědky vyslechnout. V žalobě uvedl jména a data narození tří svědků.
6. V souvislosti s podáním návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobce dále tvrdil, že mu v případě jeho návratu do Arménie hrozí vážná újma ve smyslu zákona o azylu, a dále že v České republice žije jeho matka a bratr, které finančně podporuje.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázal na skutečnost, že jde o tzv. další opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, v níž žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností. Správní orgán rovněž neshledal nové skutečnosti či okolnosti, na základě, nichž by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl žalobce vystaven pronásledování nebo hrozbě nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 12, resp. § 14a zákona o azylu.
8. Žalovaný dále uvedl, že ani v žalobě žalobce nekonkretizoval žádné azylově relevantní skutečnosti a v závěru vyjádření navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Přezkum věci soudem

9. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k ust. § 32 odst. 9 zákona o azylu.
10. Žaloba není důvodná.

IV.a. Zjištění ze správního spisu

11. Z předložených podkladů soud zjistil následující pro věc rozhodné skutečnosti.
12. Dne 26. 8. 2024 podal žalobce v pořadí třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Jako důvody podání žádosti uvedl existenci nových důkazů, tj. svědeckých výpovědí rodinných příslušníků a přátel, o nebezpečí pronásledování žalobce v Arménii ze strany Jezídů pro jeho náboženskou konverzi, dále trestní stíhání za nedostavení se k povinné vojenské službě a s tím spojenou hrozbu trestu odnětí svobody, dále emocionální stres, strach o život a bezpečnost spojený s pronásledováním, výhružkami a násilím od členů jeho komunity, pro které může jen obtížně vést normální život a povinnost postarat se o matku, která má zdravotní problémy, a nezletilého bratra, kteří žijí v azylovém zařízení v České republice.
13. O první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodl žalovaný pravomocným rozhodnutím ze dne 26. 1. 2018, č. j. OAM-986/ZA-ZA11-ZA15-2017 tak, že žádost je dle § 10a odst.1 písm. b) zákona o azylu nepřipustná, řízení o udělení mezinárodní ochrany se dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje, státem příslušným k posouzení žádosti dle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 je Spolková republika Německo. Důvodem žádosti, kterou podala matka tehdy ještě nezletilého žalobce, bylo nepřijetí rodiny Jezídkou komunitou z důvodu konverze ke křesťanství, výhružky odebrání dětí za účelem jejich výchovy dle jezídkých tradic a výhružky smrti rodičům. Uvedené rozhodnutí žalovaného přezkoumal na základě žaloby Krajský soud v Hradci Králové, který rozsudkem ze dne 6. 4. 2018, č. j. 28 Az 4/2018-34 žalobu zamítl, a následně na základě kasační stížnosti Nejvyšší správní soud, který rozsudkem ze dne 12. 7. 2018, č. j. 5 Azs 129/2018-53 kasační stížnost rovněž zamítl.
14. O druhé žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodl žalovaný nejprve rozhodnutím ze dne 10. 3. 2020, č. j. OAM-160/LE-LE05-ZA13-2019-II, které však bylo na základě kasační stížnosti rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2022, č. j. 5 Azs 30/2021-31 zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Následně rozhodl žalovaný pravomocným rozhodnutím ze dne 17. 10. 2023, č. j. OAM-160/LE-LE05-ZA04-R2-2019-II tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13m, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu se žalobci neuděluje. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí rovněž žalobu, kterou zdejší soud rozsudkem ze dne 27. 3. 2024, č. j. 52 Az 4/2023-69 zamítl. Následná kasační stížnost žalobce byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2024, č. j. 8 Azs 107/2024-39 odmítnuta pro nepřijatelnost. Krajský soud, který byl vázán předchozím zrušujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu, se ztotožnil se závěry žalovaného, že na základě aktuálních informací týkajících se bezpečnostní a politické situace v Arménii a situace jezídké komunity je náboženská konverze vnímána mezi Jezídy v Arménii negativně, nedochází však k rozsáhlým nábožensky motivovaným útokům soukromých osob na jezídké konvertity. Postavení jezídkých konvertitů v rámci společnosti i ve vztahu k úřadům bylo hodnoceno jako lepší ve srovnání s Jezídy, především pokud konvertovali k dominantní Arménské apoštolské církvi. Jezídští konvertité nejsou v Arménii vystaveni jednání, jež by bylo možné označit pronásledováním ve smyslu § 2 písm. a) nebo § 12 písm. b) zákona o azylu, příp. čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU.

15. O třetí žádosti žalobce rozhodl žalovaný napadeným usnesením, a to na základě tvrzení žalobce ve třetí žádosti a aktualizovaných informací o zemi původu žalobce z období od června 2023 do září 2024.

IV.b Posouzení věci soudem

16. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu *další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o*
- 1. kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná,*
 - 2. druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo*
 - 3. druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).*
17. Podle § 11a odst. 3 věta první zákona o azylu *podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.*
18. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“) ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38, který je stejně jako ostatní v tomto rozsudku uvedená rozhodnutí NSS veřejně dostupný na www.nssoud.cz, platí, že odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu musí obsahovat odůvodněný závěr, že cizinec ve své žádosti neuvedl relevantní důvody, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech a dále že v zemi jeho původu nedošlo k podstatným změnám, které by mohly mít vliv na případné udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti zpravidla není nutné odůvodňovat natolik důkladně jako v případě první opakované žádosti a lze odkázat na relevantní části předchozího rozhodnutí. Rozhodnutí však musí obsahovat alespoň stručné odůvodnění, proč nedošlo v zemi původu cizince k relevantní změně a jaké podklady o tom vypovídají.
19. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že bylo vydáno v souladu se zákonem a požadavky kladenými judikaturou NSS na odůvodnění rozhodnutí o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, z jakých podkladů při posuzování tzv. další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) bodu 1 zákona o azylu vycházel (viz strana 2 a 3 rozhodnutí žalovaného) s tím, že provedl srovnání nyní uváděných důvodů s tvrzeními žalobce učiněnými v rámci předchozích řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalovaný se dále vyjádřil k jednotlivým důvodům třetí žádosti žalobce (strana 3 a 4 rozhodnutí žalovaného).
20. Soud ve stručnosti soud shrnuje, že ohrožení žalobce Jezídy pro náboženskou konverzi bylo jako důvod pro poskytnutí mezinárodní ochrany žalobcem uplatněno již v předchozí žádosti s tím, že ani z aktuálních informací o zemi původu žalobce nevyplývá, že by žalobce mohl být po návratu do Arménie z důvodu konverze ke křesťanství pronásledován nebo že by mu

hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Z aktualizovaných zpráv o bezpečnostní a politické situaci v Arménii, o situaci jezídké menšiny a stavu arménské policie nevyplývá, že by došlo od doby posuzování předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ke změně týkající se možného pronásledování žalobce nebo hrozby vážné újmy žalobci z důvodu jeho konverze ke křesťanství. Pokud jde o hrozbu odsouzení k trestu odnětí svobody pro nenastoupení povinné vojenské služby žalobcem, tak nejde o novou skutečnost, kterou žalobce bez své viny nemohl uplatnit v předchozím řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobci tato skutečnost musela být již v době předchozí žádosti o mezinárodní ochranu známa. Navíc nejde o relevantní důvod pro poskytnutí mezinárodní ochrany, neboť výkon povinné vojenské služby je legitimním požadavkem státu k jeho občanům a hrozba trestního stíhání za vyhýbání se povinné vojenské službě a uložení trestu odnětí svobody bez dalšího nepředstavuje skutečnost nasvědčující hrozbě azylově relevantního pronásledování nebo vážné újmy. K tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2004, 5 Azs 4/2004-49. Tvzení žalobce týkající se jeho psychického stavu a přítomnosti jeho matky a nezletilého bratra na území České republiky nebylo možné dle žalovaného podřadit pod azylově relevantní pronásledování ani hrozbu vážné újmy dle azylového zákona.

21. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce netvrdil a žalovaný v rámci řízení z aktuálních informací o zemi původu žalobce nezjistil, že by v Arménii od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce o mezinárodní ochranu došlo k zásadní změně v politické nebo bezpečnostní situaci. Nelze se tedy důvodně domnívat, že by žalobce mohl být v zemi původu vystaven pronásledování podle § 12 zákona o azylu nebo hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Nebyly rovněž zjištěny skutečnosti svědčící o naplnění důvodu pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodin. Žalovaný rovněž dostatečně odůvodnil, že nejsou ve smyslu § 11a odst. 4 zákona o azylu dány důvody hodné zvláštního zřetele, které by žalovanému umožňovaly posoudit další opakovanou žádost žalobce jako přípustnou. V podrobnostech soud odkazuje zejm. na strany 4 až 6 rozhodnutí žalovaného.
22. Soud k závěru žalovaného v napadeném rozhodnutí nemá i s přihlédnutím ke skutečnosti, že od 1. 10. 2023 je Arménie považována Českou republikou za bezpečnou zemi původu, zásadní výhrady. Soud má za to, že žalovaný v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek z 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41) v kontextu vymezených důvodů třetí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu dostatečně zjistil situaci v zemi původu žalobce, kdy na základě více aktualizovaných zpráv o zemi původu žalobce (viz sumarizace na straně 2 a 3 rozhodnutí žalovaného a podklady rozhodnutí na straně 16, 17, 18 p. v., 19, 36 až 41 soudního spisu) dospěl k závěru, že v Arménii od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce o mezinárodní ochranu, nedošlo k zásadní změně v politické nebo bezpečnostní situaci, která by odůvodňovala poskytnutí mezinárodní ochrany žalobci. Nelze se důvodně domnívat, že by žalobce mohl být v zemi původu vystaven pronásledování podle § 12 zákona o azylu nebo hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Lze tedy setrvat na zjištění a závěrech žalovaného v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2023, kterým bylo rozhodnuto o druhé žádosti žalobce, tedy že k pronásledování jezídkých konvertitů ze strany Jezídků v Arménii nedochází ve významné míře. Konverze ke křesťanství není neobvyklým jevem a v jezídké komunitě nevyvolává odmítavé reakce. Ze zpráv o zemi původu nevyplývá, že by jezídští konvertité byly v Arménii vystaveny jednání, které by bylo možné podřadit pod pojem pronásledování ve smyslu zákona o azylu. V zemi fungují bezpečnostní složky, zejm. policie, na něž je možné se v případě potřeby obrátit o pomoc.

V případě návratu žalobce do Arménie není nezbytné, aby žalobce setrval v místě jeho původního bydliště, objektivně není vyloučeno jeho přemístění do jiných částí Arménie (viz zejména strana 6 a 7, 9 uvedeného rozhodnutí).

IV.c Vypořádání žalobních námitek

23. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci, neposoudil situaci žalobce individuálně, neboť neprovedl dokazování výsledkem svědků.
24. Předně soud uvádí, že žalobce existenci svědků, jimž měly být předány „konkrétní výhrůžky“ proti žalobci a jeho rodině v souvislosti s náboženskou konverzí, zmínil ve třetí žádosti o mezinárodní ochranu. Svědci v této žádosti nebyli blíže specifikováni pomocí jména, příjmení, příp. data narození a bydliště. Žalovaný ve svém rozhodnutí na straně 3 odůvodnil, proč neprovedl výsledky svědků a soud na odůvodnění žalovaného odkazuje. Až v žalobě žalobce označil tři svědky včetně uvedení jmen, příjmení, dat narození a míst pobytu.
25. Soud obdobně jako žalovaný má za to, že provedení svědeckých výpovědí by bylo v dané věci nadbytečné. Skutkový stav byl žalovaným dostatečně zjištěn. Žalobce ve třetí žádosti blíže neupřesnil „konkrétní výhrůžky“, které měli svědci obdržet. Ani v žalobě žalobce neuvedl, k čemu by měli již označení svědci vypovídat. V kontextu předchozích řízení o žádostech žalobce o mezinárodní ochranu, v nichž nebyla zjištěna osobní zkušenost žalobce s obtěžujícím jednáním členů jezídky komunity (viz strana 5 rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2023) a zpráv o zemi původu žalobce týkajících se přístupu k jezídkým konvertitům na území Arménie, činnosti bezpečnostních složek na území a možnosti změnit v rámci Arménie místo pobytu by dle soudu svědecké výpovědi jakéhokoliv obsahu nemohly mít vliv na závěr žalovaného v napadeném rozhodnutí. Označení svědci navíc měli být dle tvrzení žalobce k žalobci v příbuzenském, resp. přátelském poměru, což by věrohodnost jejich svědeckých výpovědí nepochybně oslabilo.
26. Vzhledem k výše uvedenému hodnotí soud žalobní námitku jako nedůvodnou. Třetí žádost žalobce o mezinárodní ochranu byla v mezích jejích důvodů při současném zjištění aktuální situace v zemi původu žalobce žalovaným dostatečně individuálně posouzena. Žalovaný rozhodoval na základě řádně zjištěného skutkového stavu.
27. K tvrzení žalobce v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, že mu případě návratu do Arménie hrozí vážná újma ve smyslu zákona o azylu, soud uvádí, že jde o obecné tvrzení, které nemá vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného. Tvrzení žalobce, že v azylovém zařízení v České republice žije matka žalobce, která má zdravotní problémy, a nezletilý bratr, které žalobce finančně podporuje, hodnotí soud jako azylově nepodstatné.

IV. Závěr a náklady řízení

28. Soud shrnuje, že rozhodnutí žalovaného z výše uvedených důvodů hodnotí jako zákonné a žalobní námitky jako nedůvodné. Protože v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlídnout z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 28. leden 2025

Jaroslav Vávra, v. r.
soudce